

Geert Wilders' Partij voor de Vrijheid heeft de 26-jarige Vlaamse ingenieur Sam Van Rooy als medewerker geschorst. Naar haar mening had hij enkele moslima's lastig gevallen, namelijk door hen op straat te filmen omdat hij hun boerka een provocerend teken van achterlijkheid vond; en vooral door hen, op de facebookschakel naar zijn filmpje, "tuig" te noemen. Wilders trekt hiermee duidelijk de lijn tot waar zijn "islamofobie" gaat: ja aan de ideologiekritiek en de politieke inperking van de islam, nee aan pesterijen tegen moslimse medeburgers. En zo hoort het.

Van censuur is in deze zaak geen sprake: een politieke partij is geen overheid en heeft binnen de grenzen van de wet en de aangegane contracten alle vrijheid om wie dan ook aan te werven, te ontslaan of op non-actief te zetten. Van Rooy is niet gemuilkorfd, hij mag zijn filmpje nog steeds op het internet verspreiden, alleen niet als PVV-medewerker. Er bestaat een fundamenteel mensenrecht op vrije meningsuiting, niet op onvoorwaardelijk emplooi bij een bepaalde werkgever.

In een ideale wereld zou ik de maatregel van de PVV als een overreactie beschouwen. Gefilmd worden is geen pretje maar is tegenwoordig op openbare plaatsen meer regel dan uitzondering, dus zo'n zware pesterij was dit allemaal niet. En wie per se in boerka de straat op wil, moet ertegen kunnen dat de omgeving daar commentaar op geeft. Maar in de wereld van vandaag kan een islamkritische partij zich zulke onkiese stunts niet veroorloven. Nu Wilders' vijanden volop proberen om hem de massamoord in Oslo (waarover, na rustig beraad, volgende week meer) in de schoenen te schuiven, komt het wel zeer goed uit dat hij pas een week eerder in eigen vlees gesneden heeft om iedereen duidelijk te maken dat zelfs geweldloos lastig vallen van moslims buiten zijn werkstijl valt, laat staan het gebruik van geweld.

### Feestdebat

Het incident in de PVV mag als gelegenheid dienen om nog eens scherp te stellen wat onze houding tegenover de islam moet zijn. We doen dit aan de hand van enkele opgemerkte uitspraken uit het debat over “Zomer in de Arabische lente” op de Gentse Feesten, 23 juli 2011. De show werd er gestolen door prof. Sami Zemni, die een uitstekend overzicht gaf van de gebeurtenissen van het jongste jaar in de Arabische wereld; en door Chokri ben Chikha, toneelmaker en net als Zemni van Tunesische afkomst, die toegejuicht werd omdat hij kort voor het uitbreken van de rebellie zelf op tv het regime had durven bekritisieren.

Zemni beklemtoonde dat de pro-democratische (of althans anti-regime) signalen vanuit de bevolking helemaal niet van islamitische organisaties uitgingen. Daarop volgde de inmiddels bekende triomfantelijke vraag: waar blijven de islamcritici nu, Etienne Vermeersch, Benno Barnard en de anderen die een tegenstelling tussen islam en democratie poneren? Volgens hem bewees de Arabische lente dat islam en democratie wel samengaan. Nee, natuurlijk. Anders dan postmodernisten als Zemni beweren (maar zoals alle moefti's zullen bevestigen), heeft de islam wel degelijk een onveranderlijke essentie, vastgelegd in de grondteksten; en die is onverenigbaar met democratie en moderniteit. Daarom dat men niet (zoals Zemni zelf vaststelt) met de groene vlag voor democratie betoogt.

Maar waar de Arabische lente ons wel aan herinnert, is dat er naast de islam ook andere factoren zijn in het leven van mensen die zich moslim noemen. De revolte rond zuiver wereldse en bij uitstek moderne strijdpunten illustreert wat ikzelf al twintig jaar schrijf, namelijk: er is een wedloop aan gang tussen enerzijds de politiek-militaire en demografische expansie van de islam en anderzijds de uitholling van de islam van binnenuit. De voorhoede van mondige ex-moslims bewijst dat er aan Arabieren niets intrinsiek islamitisch is, en vroeg of laat zal zij gevolgd worden door bredere bevolkingslagen. De Arabische lente is een stap in die richting. Hetzelfde proces is aan gang in Europese moslimkringen, en daarom moeten onze islamcritici altijd een vriendelijk welkom klaar houden voor Ali's en Fatima's die levensbeschouwelijk tot de jaren des onderscheids komen.

De nationale fierheid is één van die motieven die haaks staan op de islam (zonder zich als

anti-islam te afficheren, wat maar een pro-islamreactie zou oproepen). Volgens Brecht De Smet, één van de oriëntalist in het panel, is het nationalisme dé grote winnaar van de Arabische lente. Het debat opende trouwens met een videoclip van het *Tahrîr*-strijdlied, op youtube te vinden onder de titel: "Long live Egypt". Geen woord islam daarin, wel gaat het over "wat onze voorouders begonnen: ons leven opbouwen in waardigheid", en "leve Egypte, de moeder van de wereld", een duidelijke verwijzing naar het heidense faraonisch. Tegelijk noteerde Zemni een vernieuwd pan-Arabisch gevoel van lotsgemeenschap, veertig jaar na de mislukking van Nasser's panarabisme. Daarom ook dat de revolutie plaatsvindt in de Arabische landen met een inheemse midden- en arbeidersklasse, niet in de "rentenierstaten" die hun inkomen uit olie-uitvoer halen en het werk aan rechteloze onmondige gastarbeiders uitbesteden.

### Onafhankelijkheid

Zemni wimpelde de Westerse term "facebookrevolutie" af als zelfvleierij, alsof "onze technologie hun de democratie brengt". Uiteraard was er geen Arabische lente geweest zonder mensen van vlees en bloed die het risico namen om te gaan betogen. Maar hun beslissing om dat te doen heeft toch wel iets aan de nieuwe media te danken, want die hebben hun horizon geopend, voorbij de moskee en de staatsmedia. Hier geldt een beetje dat "*the medium is the message*", de moderne media doen het denken evolueren zelfs als men ze aanvankelijk gebruikt om reactionaire boodschappen te propageren. Maar de les voor Europese islamcritici is ook hier dat dit bewijst hoe Arabieren "van Rabat tot Bagdad" evenzeer toegankelijk zijn voor idealen van vrijheid en sociale rechtvaardigheid, en dat je hen daarop kan aanspreken in plaats van hen tot de hun opgelegde islamdimensie te herleiden.

Het volgens mij meest hoopgevende gebeuren van dit jaar liet Zemni onvermeld. Het is misschien niet oorzakelijk verbonden met de revoltes, maar staat echt wel onder hetzelfde gesternte: dat Soedan aan Zuid-Soedan de onafhankelijkheid verleend heeft. Een islamitisch regime dat aan een groot gebied met een miljoenenbevolking toestaat om de islam als

## Wilders tegen de islamofobie

Written by Koenraad Elst

Sunday, 30 October 2011 00:18 - Last Updated Sunday, 30 October 2011 00:21

---

staatsgodsdienst en het Arabisch als bestuurstaal af te schaffen, dat is nog niet vaak vertoond. Helemaal vrijwillig was het niet, het land stond onder grote internationale druk, maar in ieder geval heeft het een reuzenstap in de richting van de moderne internationale rechtsorde gedaan. Religieus gedreven groepen kunnen al eens de wereld trotseren, maar uiteindelijk buigt de moslimwereld het hoofd voor de geopolitieke werkelijkheid. Realisme overtroeft uiteindelijk de islam.

Ook in Europa bestaat er weliswaar een probleem maar geen reden tot paniek. Daarom is het maar juist dat Geert Wilders zijn overijverige medestanders tot kalmte aanmaant.

('tP, 27 juli 2011; BJ)